

Prologas

– HUNTR/X! HUNTR/X! HUNTR/X!

Didžiulis stadionas, pilnas susijaudinusių gerbėjų, skandavo mėgstamiausios grupės pavadinimą. Jie švytravo HUNTR/X šviečiančiomis lazdelėmis, šokinėjo ir klykė, kai milžiniškame ekrane pasirodė trijų grupės narių nuotraukos.

Šios merginos visame pasaulyje garsėjo kaip popžvaigždės, bet jos turėjo ir slaptą tapatybę...

Prieš daugelį šimtmečių senovės Korėjoje žmonėms ramybės nedavė demonai. Šie padarai su ragais ir iltimis išlįsdavo pro švytinčius įtrūkimus žemėje. Jie terorizuodavo kaimų gyventojus, vogdavo žmonių sielas demonų valdovui Gvimai, ugnies pabaisai, kuri šiomis maitino savo riaumojančias rausvas liepsnas.

Per vieną antpuolį tamsą perskrodė galingas balsas. Nedorosios pabaisos pakėlusios galvą išvydo tris moteris, išdidžiai stovinčias ant čerpėmis dengto hanoko, tradicinio korėjietiško namo, stogo. Plevėsuodamos hanbokais, spalvingais šilkiniais kostiumais, karės šoko žemyn ginti kaimiečių. Jos dainavo gražiais balsais ir mostagavo įmantriais ginklais.

Jos lengvai įveikė demonus.

Šios moterys buvo pirmosios medžiotojos. Jų muzika ne tik apsaugojo, bet ir suvienijo žmones. Jų dainos įkvėpė drąsos ir vilties, sukurdamos Honmuną – žibantį skydą, kuris plėtėsi, kol aprėpė visas aplinkines žemes. Nors demonai mėgino pro jį prasibrauti, Honmunas neleido jiems vėl įžengti į žmonių pasaulį.

Kiekvienoje kartoje atsirasdavo nauja medžiotojų trijulė, turinti tą pačią misiją – sustiprinti Honmuną savo muzika ir apsaugoti žmones nuo Gvimos ir jo demonų kariaunos.

Džedžudo miškuose HUNTR/X – naujausia medžiotojų trijulė – stovėjo priešais savo globėją Seliną. Už jos dunksojo milžiniškas medis, apkabinėtas ilgais skirtingų spalvų kaspinais. Permetusi per petį banguotus juodus, sidabro sruogomis išmargintus plaukus, Selina kreipėsi į savo globotines:

– O dabar toji pareiga tenka jums. Toji pergalė jums pasiekiama.

Trys merginos susikibo rankomis, tvirtai tikėdamos ir pasiruošusios savo misijai. HUNTR/X turėjo galimybę sukurti auksinį Honmuną, tokį galingą barjerą, kad demonai visiems laikams būtų atskirti nuo žmonių.

Kas bloga galėtų nutikti?

PIRMAS SKYRIUS

Į stadioną plūdo džiūgaujantys gerbėjai, pasipuošę HUNTR/X atributika. Apšviesti lazdelių, jie nekantravo, kol prasidės paskutinis pasaulinio turo koncertas. Laukdami, kol pasirodys numylėtos *k-pop* žvaigždės, žiūrovai liaupsino mėgstamiausias grupės nares.

Vieniems gerbėjams labiausiai patiko Mira ryškiai rožiniais plaukais. Ji buvo gražiausia HUNTR/X narė ir pagrindinė šokėja. Nors savo šeimoje Mira buvo balta varna, gerbėjams labai patiko jos atsainumas ir unikalus stilius. Sykį ji net pasirodė ant „Met Gala“ raudonojo kilimo vilkėdama juodą miegmaišį!

Kitiems gerbėjams labiausiai patiko Zoja. Ji buvo žavinga *maknae*, jauniausia grupės narė, juodus plaukus nešiojanti susuktus į du kuodelius. Augdama Berbanke, Kalifornijoje, Zoja savo užrašinėse nuolat kūrė dainų žodžius. Nors buvo miela ir linksma, ugningais

dainų žodžiais ir įspūdingais repo įgūdžiais įveikdavo dvigubai už ją didesnį demoną!

Ir galiausiai tarp susirinkusiųjų buvo daugybė Rumi gerbėjų. Rumi buvo HUNTR/X lyderė, nešiojanti išskirtinę violetinę kasą. Ji pasižymėjo neįtikėtinu galingu balsu, galinčiu pravirkdyti suaugusius vyrus! Rumi dar vaikystėje neteko mamos, kuri irgi buvo medžiotoja, ankstesnės kartos *k-pop* grupės „Sunlight Sisters“ narė. Rumi užaugino Selina, jos mamos draugė, priklausiusi tai pačiai grupei ir vėliau tapusi HUNTR/X globėja.

Stadiono šviesoms prigesus, gerbėjai pašėlo. Visi, įskaitant HUNTR/X vadybininką Bobį, nekantravo, kada prasidės koncertas.

– Bet kur merginos? – paklausė Bobis. Jis dirstelėjo į žemėlapį savo telefone ir išvydo, kad jų lėktuvas skrenda virš stadiono!

Mira, Zoja ir Rumi skrido privačiu lėktuvu. Kaip ir gerbėjai, jos nekantriai laukė įspūdingiausio koncerto karjeroje ir aptarinėjo, kas bus.

– Daugiausia dainų! – pasakė Zoja.

– Daugiausia šokio judesių, – pridūrė Mira.

– Vadinasi... reikia daugiausia angliavandenių! – pareiškė Rumi.

– Dėl gerbėjų! – sušuko jos drauge.

Priešais jas buvo išdėliota daugybė užkandžių: kimbapų ritinėliai, krūvos krevečių skonio krekerių, kalnai žuvų pyragėlių *odeng* ir dar daug visko – ir merginos viską šlamštė! Žinoma, kaipgi be ramenų prieš pasirodymą. Jos iškėlė vienkartinius makaronų indelius, ant kurių buvo jų vardai ir nuotraukos, ir pasakė tostą.

– Laimingi gerbėjai, švytintis Honmunas!

Bet kažkas buvo negerai.

– Pala, juose nėra vandens, – nustebo Zoja.

Rumi pakvietė skrydžio palydovę, kuri kava laistė augalą. Tai pastebėjusi, Rumi sumišusi suraukė antakius, bet nespėjo išsiaiškinti, nes išvydo, kad skambina Bobis. Sekundėlę ekrane pasirodė sunerimęs jo veidas, bet staiga pokalbį perėmė gerbėjai. Tačiau merginos neprieštaravo. Jos dievino savo gerbėjus, čiaukėjo ir ašarojo su jais. Mira pasigėrėjo vieno gerbėjo HUNTR/X tatuiruote, nors Rumi ir Zoja sudvejojo, ar tai gera mintis. Pagaliau atgavęs telefoną, Bobis pranešė, kad jos vėluoja į koncertą!

– Vėluojame? – nustebusios paklausė jos.

Merginos pasigręžė ir prisimerkusios pažvelgė į žmones, valdančius lėktuvą.

– Nesijaudink, Bobi, – pasakė Rumi, – netrukus būsime.

Mira sudejavo.

– Et! Nė nepavalgiau ramenų!

Rumi, siaubingai suirzusi, suspaudė tarpuakį.

– KODĖL jie amžinai trukdo mums valgyti?!

Krekerių pilna burna Zoja suriko:

– JIE PAJAUS MANO ĮTŪŽĮ! – ir sutrupino dar krekerių saujoje.

Rumi susinervinusi atsistojo išsiaiškinti su palydove, kuri ir toliau laistė augalą kava.

– Tu demonė, tiesa?

Tarytum įrodydamas jos žodžius, kitas palydovas nesėkmingai taukšėjo saugos diržų sagtimis, o pilotas smiliumi baksnojo atsitiktinius mygtukus.

Rumi čiupo laistančios palydovės ranką ir išvydo, kad ji visa išmarginta dantytais violetiniais raštais. Taip ir žinojo. Nė vienas iš jų nebuvo tikras žmogus. Jie visi demonai!

Pričiuptos pabaisos parodė tikrąjį savo pavidalą su ragais, iltimis ir nagais. Pilotas išlindo iš kabinos. Jis buvo didžiausias monstras iš visų!

– Ak... turite raštus, – nesujaudinta ištarė Mira. Ji pakreipė galvą. – Dabar turite mirti.

Pilotas demonas iššiepė dantis.

– Jei šįvakar kas ir mirs, tai jūs...

RŪGT! Mira viena ranka užsidengė burną.

Išmuštas iš vėžių, pilotas vėl pamėgino grasinti.

– Sakiau: jei šįvakar kas ir mirs, tai jūs...

GURGT. Sugurgė Rumi ir Zojos pilvai. Merginų viršKinimo problemos užgožė demonų grasinimus. Suerzintas pertraukimų, jis išpyškino:

– Jūsų gerbėjai! Mes surysim jūsų gerbėjus!

Merginos puolė prieštarauti.

– EI! OI OI! Ne, ne, ne. Ne, ačiū! – Jos neleis, kad būtų grasinama jų gerbėjams.

– Kai lendate prie mūsų gerbėjų... – pratarė Zoja.

– Metas imtis skausmingų veiksmų, – užbaigė Mira.

HUNTR/X užtraukus „How It's Done", virš jų galingai suvilnijo Honmunas. Demonai susigūžė apimti baimės.

Merginos išdidžiai žengė pirmyn šypsodamosi, nes žinojo įveiksiančios demonus. Kol Mira kumščiais daužė vieną iltėtą padarą, Zoja kitą parvertė ant grindų. Rumi dėmesį skyrė dar svarbesniam dalykui – jų ramenams! Ji atsainiai pripildė karšto vandens termosą ir viena ranka atsigynė kelių demonų. Tada švystelėjo termosą Mirai.

Mira perdavė jį Zojai, tik pirmiau smogė juo demonui taip, kad šis net atsidūrė kėdėje. Zoja šypsodamasi užpylė savo ramenus karštu vandeniu. Tada pripildė Miros ir Rumi indelius, kuriuos šios buvo ištiesusios tuo pačiu metu lengvai kaudamosi kita ranka.

Mira ir Zoja padarė pertrauką, kad pasimėgautų makaronais. Bet Rumi atėmė jų užkandžius mosuodama smiliumi. Ji parodė gaminimo instrukciją ant indelio: *Palaukti tris minutes.* Pirma turės nugalėti ir tik *tada* gaus pavalgyti.

Pasiruošusios įveikti pabaisas, medžiotojos išsitraukė stebuklingus ginklus. Rumi apsiginklavo kardu „Sain-Geom“ dideliais žvilgančiais ašmenimis, o Mira – lenktu durklu „Gok-Do“, pritaisytu prie ilgo puošnaus auksinio koto. Zojos rankose atsirado švytintys peiliai „Shin-Kal“, dailiai sudėlioti kaip vėduoklės.

Demonai neprilygo šioms meistriškoms karėms. Merginos pjaustė ir skrodė. Jos artinosi prie pergalės, bet lėktuvas staiga krestelėjo, išmušdamas jas ir jų ramenus iš pusiausvyros!

Jos nėrė į priekį ir sugavo savo ramenus, neišsiliejo nė lašelis. Bet kas sukėlė turbulenciją? Merginos pažvelgė pro iliuminatorių. Pasirodo, palydovė atplėšė piloto kabiną nuo likusio lėktuvo ir įlipusi į ją nešė kudašių! Kiti du demonai įsikibo į sparną, šis irgi buvo atplyšęs.

– Na, šitam lėktuvui šakės, – ramiai pasakė Mira.

Merginos nesukdamos galvos sušlerpė ramenus, išgėrė sultinį ir atsiduso. Noras suvalgyti makaronų pagaliau buvo patenkintas.

Jos viena po kitos iššoko iš sumaitoto lėktuvo. Rumi pirma atidavė pagarbą ir nėrė galva žemyn pro avarines duris. Zoja ir Mira sekė jai įkandin. Krisdamos į stadioną jos kovėsi su demonais – ir atsišviežino makiažą.

Nuo scenos apačioje prožektoriai apšvietė dangų. Žiūrovai stebėjo, kaip merginos skrieja jų link nelyg krentančios žvaigždės.

– Tai jos! – sušuko jie.

HUNTR/X visu greičiu rėžėsi į sceną ir po areną pasklido dūmų debesis. Jam prasisklaidžius, scenos prožektoriai apšvietė nukritusius demonus. Žiūrovai aiktelėjo, išvydę baisius jų veidus. Kiti prožektoriai apšvietė HUNTR/X narių, pozuojančių už pabaisų, siluetus. Gerbėjai pašėlo, kai merginos iššoko pro dūmus ir nugalabijo visas pabaisas!

Vienas iš demonų nukrito šalia gerbėjos, ši šūktelėjo:

– Eina sau, kietas kostiumas!

Zoja sviedė peilį į nedorąjį padarą ir šis sprogo, virsdamas rožinių blizgučių debesimi. Gerbėjai tiesiog netvėrė savame kailyje!

Nugalėjusios demonus, merginos susirinko užbaigti dainos. Rumi užtraukė aukštą natą ir žiūrovai suriaumojo. Gerbėjų sielos krūtinėse švytėjo ryškiai mėlyna spalva, o Honmunas vis galingiau pulsavo virš stadiono. Dainai pasibaigus, merginos išvydo, kaip barjeras plisdamas žiba auksine spalva, uždengdamas visą miestą. Tiek nedaug trūko, kad HUNTR/X visiems laikams užtvirtintų Honmuną! Bet kol kas medžiotojos įvykdė pareigą ir neprilygstamai stilingai sutramdė demonus.